

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 15-11-11361 קרוב ואח' נ' פלקו בעמ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' הרשמת הבכירה ליאורה וינשטיין

תובעים עידו קרוב

נגד

נתבעים 1. פלקו בעמ ח.פ 510421233
2. קנדילידה בע"מ ח.פ 514079680

פסק דין

- 1
2. לפני תביעה לתשלום 15,500 ש"ח – 15,000 ₪ מתוכן הם פיצוי בגין 15 מסרונים שנשלחו
- 3 אל התובע בניגוד לס' 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982, 500 ש"ח
- 4 מתוכם הם עבור פיצוי בגין עוגמת נפש.
- 5 טענות התובע:
6. התובע טוען כי החל מתאריך 22/05/2015 ועד 16/10/2015 (כמעט חמישה חדשים) נשלחו
- 7 אליו מסרונים בעלי תוכן פרסומי מחברת גלידות פלדמן. הוא ציין כי מעולם לא מסר את מספר
- 8 הטלפון שלו לנתבעת וכן לא נתן את הסכמתו המפורשת לשליחת תוכן שיווקי. בכתב תביעתו
- 9 מצורפים צילומי מסך מהמכשיר הסלולרי הפרטי שלו (להלן: נספחים א' ו – ב' לכתב התביעה)
- 10 ובהם 15 מסרונים בעלי התוכן המדובר, אך רק שניים מהם ממספר שניתן לזהות ולחזור אליו,
- 11 בעוד שמסרון אחד נשלח ממוען בשם Candyglida, אחד עשר מ – Feldman ואחד –מ-
- 12 Felman. התובע טוען בנוסף כי ניסה להסיר את עצמו מרשימת התפוצה על ידי השבת מסרון
- 13 "הסר" ב-12.6.15 - אך ללא הועיל.
- 14 טענות נתבעת 1:
- 15 נתבעת 1 היא חברה ליצור מוצרי גלידה וקצף העונה גם לשם "גלידות פלדמן" ושוכנת בעיר
- 16 רחובות. לטענתה, מעולם לא התקשרה עם חברה כזאת או אחרת בהסכם למשלוח מסרונים
- 17 והיא שוללת כל קשר למסרונים המדוברים. הנתבעת טוענת כי היא יצרנית המפיצה את
- 18 מוצריה דרך סוכנים ומפיצים עצמאיים, שבתורם מפיצים את מוצרי הנתבעת לשלל בתי עסק,
- 19 קטנים וגדולים. עוד טוענת היא כי התביעה המדוברת היא רק אחת ממספר פניות שקיבלה,
- 20 הנוגעות למסרונים עם תוכן שיווקי; שבעקבות הפניות התנצלה והחלה להתחקות אחר מקור
- 21 דברי הפרסום.
- 22 כתום הברור, מצאה כי מפיצה עצמאית שלה מבאר שבע (חברת קנדי גלידה בע"מ – צד ג'),
- 23 היא האחראית לשליחת דברי הפרסום, כחלק מהפעילות השיווקית שלה באיזור הדרום.
- 24 הנתבעת צירפה מכתב מתאריך 12.5.15 (להלן: נספח א' לכתב הגנה) בו היא דורשת
- 25 מנתבעת 2 לחדול משליחת המסרים השיווקיים (אמנם המכתב לא מתייחס לתובע אלא לאדם
- 26 אחר, ששמו מ.ל.), זאת לאחר שקיבלה מספר פניות בנושא. נתבעת 1 בכתב ההגנה שלה
- 27 טוענת כי אינה אחראית למסרונים המדוברים, שכן נתבעת 2 הינה האחראית ובמעמד הגשת
- 28 כתב ההגנה גם נמסרה הודעת צד ג' כנגד נתבעת 2.
- 29
- 30

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 15-11-11361 קרוב ואח' נ' פלקו בעמ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 טענות נתבעת 2/צד ג'
- 2 נתבעת 2 הינה חנות למכר ושיווק גלידה שמוצריה מסופקים ע"י נתבעת 1. תחילה טענה
- 3 נתבעת 2 כי קיים מצב של העדר יריבות עם התובע – שכן משגרת המסרונים הינה חברת
- 4 קליניק שיווק מזון(1986) בע"מ, ח.פ 511165938 (להלן: "קליניק ועל כן יש לדחות את
- 5 התביעה על הסף. בדיון שהתקיים – לעומת זאת - ציין נציג נתבעת 2/צד ג' כי חברת "קליניק"
- 6 הינה חברת בת של נתבעת 2, וכן כי הוא, הנציג, מייצג את שתי החברות. מעבר לטענת העדר
- 7 היריבות, הטילה נתבעת 2/צד ג' את האחריות על התובע, מכיוון שבמהלך שלושה חודשים
- 8 הוא קיבל את המסרונים המדוברים ולא הודיע לנתבעת 2/צד ג' על אי רצונו להיכלל ברשימת
- 9 התפוצה או לחלופין להסיר את עצמו ממנה, אלא השיב פעם אחת בהודעה משלו - "הסר" -
- 10 במקום לבצע את ההסרה דרך הקישור להסרה המצורף להודעה. במקום זאת שמר לעצמו או
- 11 רשם לעצמו את ההודעות והגיש תובענה זו. בדיון העלה הנציג טענה חדשה, נוספת, לפיה חוץ
- 12 משתי הודעות שאותן שיגרה קליניק, שלח התובע עצמו את יתר ההודעות לעצמו. נציגה של
- 13 הנתבעת 2/צד ג' טען כי "כל אחד יכול לרשום "פלדמן" במערכת פשוטה באינטרנט ולשלוח
- 14 הודעות לעצמו".
- 16 לאור האמור לעיל ולאחר ששמעתי את כלל הצדדים, אני מחליטה כי דין התביעה כנגד נתבעת
- 16 1 להידחות, בעוד שדין התביעה כנגד נתבעת 2/צד ג' להתקבל, באופן חלקי, מן הטעמים
- 17 הבאים:
- 18 השתכנעתי כי נתבעת 1 אינה אחראית לפעולות השיווק באמצעות מסרונים לאור הודאת
- 19 הנתבעת 2/צד ג' כי מי שהפיצם היה קליניק, חברת הבת שלה, (או התובע עצמו). בכתב
- 20 הגנתה או בדיון לא הכחישה הנתבעת 2/צד ג' כי הנתבעת 1 אינה המקור למסרונים אלה. על
- 21 כן יש לפטור את נתבעת 1 מאחריות ולדחות את התביעה כנגדה.
- 28 באשר לטענת הנתבעת 2/צד ג' כי התובע שלח את ההודעות לעצמו, מדובר בטענה שהועלתה
- 23 לראשונה בדיון ועל כן הסתפקתי בהכחשת התובע בו במקום (הוא טען כי נציג הנתבעת עשה
- 24 איזה טריק) ואין אני רואה מקום לחייב אותו להוכיח שליליותה של טענה זו. יצוין כי גם לאחר
- 25 הדיון בקשה הנתבעת 2/צד ג' להודיע כי כתב הגנתה המקורי בפני הודעת צד ג' יהווה כתב
- 26 הגנתה בפני תביעת התובע ובכתב הגנה זה, כאמור, לא מופיעה הטענה כי התובע שלח
- 27 לעצמו את רוב המסרונים אלא כי לא עשה דבר להפסקת הטרדתו ולהיפך – כי "משך שלושה
- 28 חדשים תמימים מקבל התובע מסרונים ולא מבקש לעשות דבר".
- 29 התובע סומך תביעתו על הפרת ס' 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982
- 30 הקובע כי "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה
- 31 אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב,
- 32 לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת..". אכן במקרה הנוכחי נשלחו אל התובע
- 33 מהנתבעת 2/צד ג' 15 מסרונים ללא קבלת הסכמתו המפורשת. לאור האמור לעיל אני קובעת
- 34 כי אכן מדובר ב-15 דברי פרסומת שנשלחו ללא הסכמת התובע ועומדים הם בניגוד להוראות
- 35 סעיף זה.
- 36 צטט התובע את פסיקתו של בית המשפט העליון (מפי כב' השופט פוגלמן ובהסכמת כב'
- 37 השופטים רובינשטיין ועמית) ברע"א 1954/14 כי בקביעת סכום הפיצוי ישקול ביהמ"ש בין
- 38 היתר את השיקולים הבאים: אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו
- 39 והיקף ההפרה. מאידך גיסא לא יובא בחשבון גובה הנזק שנגרם מההפרה שכן מטרת הפיצוי
- 40 היא לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות. מנגד יש לוודא
- 41 שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגת המטרה שהציב המחוקק – למגר את התופעה
- 42 של משלוח הודעות פרסום ללא הסכמת הנמען.

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 15-11-11361 קרוב ואח' נ' פלקו בעמ ואח'

תיק חיצוני:

11. עוד מצטט התובע מדברי כב' השופט פוגלמן בבית המשפט העליון, שם, בעניין חבות הנפגע
- 2 לבקש מן המעוול את הסרתו מן המאגר. כב' השופט פוגלמן, אשר מביא מדברי כב' השופט
- 3 רובינשטיין קובע כי "לשאלה האם היה מקום להטיל על המשיב נטל להסיר את עצמו מרשימת
- 4 התפוצה?... משיב הוא כי התשובה שלילית".
12. יצוין כי הנתבעת כללה בכל המסרונים אפשרות להסיר את הנמען מרשימת התפוצה
- 6 באמצעות "הסר". אולם בע"א 1954/14 הנ"ל נקבע (כב' השופט עמית) כי מתן האפשרות
- 7 להסרה מרשימת התפוצה, היא כשלעצמה, אינה מחייבת הקטנת הפיצוי, אך רשאי בית
- 8 המשפט להתחשב בעובדה זו במכלול השיקולים.
19. לאור האמור לעיל ולאור שיקולי היעילות, הצדק וההרעתה הטמונים בחובו של סעיף ס' 30א
- 10 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982, אני סבורה כי התובע זכאי לעמוד על פיצויו,
- 11 שכן כפי שכבר ציינתי, התנאים הנדרשים בסעיף הנ"ל התקיימו, אך בבחינת גובה הפיצוי, אשר
- 12 לכל היותר יעמוד על סך של 15,000 ₪ אני גורסת כי יש להתחשב גם בחובת תום הלב,
- 13 שתחולתה בסעיף 61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי), ולהתחשב במכלול הנסיבות העומדות
- 14 בפניי.
14. מכלול נסיבות זה כולל מחד את העובדה כי הנתבעת התחמקה בכתב ההגנה מאחריות ולאחר
- 16 מן הודיעה את ההיפך הגמור, כי היא מדברת גם בשם הגוף המשגר שהיא חברה בת
- 17 בבעלותה.
18. מאידך גיסא אני לוקחת בחשבון את כמות המסרונים שנשלחה ומשך הזמן שעבר טרם הגיש
- 19 התובע תביעה זו. כן אני לוקחת בחשבון את העובדה כי התובע אמנם טרח ונסה להסיר עצמו
- 20 מרשימת התפוצה אך במקום לעשות כן דרך הקישור שספקה לו הנתבעת 2/צד ג' - שהיא
- 21 דרך קלה ופשוטה - בחר בדרך משלו לעשות כן.
28. המחוקק קבע סכום פיצוי גבוה עבור כל מסרון (1,000 ₪) על מנת שלתובע יהיה משתלם
- 23 כלכלית לתבוע את המפר כבר לאחר משלוח המסרון הראשון או השני. או השלישי. המתנה
- 24 במשך שלושה חדשים עד שמצטברת כמות נכבדה של מסרונים אינה עולה בקנה אחד עם
- 25 חובת תום הלב גם אם אין על התובע לשלוח הודעת הסרה ביזמתו. אני לוקחת שיקולים זה
- 26 בחשבון לעניין הפחתת גובה הפיצוי לתובע. אני מסכימה כי כנאמר בת"ק 21095/01/16 -
- 27 החיים מלמדים כי כל הקצנה ביישום החוק תביא להקצנה בניצולו שלא לתכלית ומשם יחול
- 28 פחות באכיפתו. על כן נראה כי הטלת פיצוי בגובה 500 ₪ למסרון יכולה להשיג במקרה זה
- 29 את האלמנט ההרתעתי, תוך לקיחת מכלול השיקולים הנקובים לעיל בחשבון.
30. אשר על כן אני פוסקת כי נתבעת 2/צד ג' תשלם לתובע סך 7,500 ש"ח עבור אחריותה
- 31 במשלוח דברי הפרסום.
38. בנוסף לסכום זה תשלם הנתבעת 2/צד ג' לתובע את הוצאות המשפט בסך 500 ₪. הסכומים
- 33 הללו ישולמו לתובע תוך 30 יום מהיום.
39. הנתבעת 2/צד ג' תשלם את הוצאות התביעה בסך 350 ₪ לנתבעת 1/המודיעה, אף זאת תוך
- 35 30 יום מהיום.
26. זכות להגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום מקבלת פסק הדין.
- 37
- 38
39. ניתן ביום 25 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 15-11-11361 קרוב ואח' נ' פלקו בעמ ואח'

תיק חיצוני:

1

ליאורה וינשטיין, רשמת בכירה

2
3
4
5
6
7
8
9

10.21 יש להבדיל הבדל היטב בין ה"תובע הסדרתי" לבין האדם הרגיל הגם שיש פנים לכאן ולכאן ויש לבחון בהקשר זה האם מדובר בלקט מימים ומשנים רבות שהופסק, שספק אם לא נצבר או נזכר ולא בתום לב לבין "לוחמי ספאם בשירות העם" כמו שיש להבדיל בין מי שביקש להיגרע מרשימת התפוצה, ולא שעו לבקשתו לבין "האוגרים והצוברים" המבקשים להתפרנס מסבלם המהולל. אין תכלית החוק, שביום אחד לאחר שנות מצבור הודעות בקריאת פייסבוק מתוזמרת כנגד חברה ועסק מטעמים אלו ואחרים יחוסל זה עסקית. החיים מלמדים כי כל הקצנה ביישום החוק תביא להקצנה בניצולו שלא לתכלית ומשם יחול פיחות באכיפתו.

"תק"ת (ת"א) 21095/01/16 מיכל אלבו נגד פלקו בעמ, קנדילידה בע"מ, שמעון חזוט, דינים תביעות קטנות 2016 (112) 1352 (06/07/2016)"

-----19-----

לאותו אזור, מצאתי לנכון, ובשים לב כי ישנן נסיבות לקולא ולחומרא ב13 ההודעות כולן משנת 2015 לאיתי לנכון ליתן הפיצוי ברף העליון בגין אותן 4 הודעות שלאחר הבקשה להפסקת משלוחן, וכן ב2 ההודעה הראשונה שה"כ 5 הודעות דהיינו : 5,000 ₪, וליתן פיצוי ברף הנמוך יותר בגין אותן 3, שלא נשלחה לגביהן הודעת הסר או כל בקשת הפסקה, ועל רקע מצב החברה, וגודלה, בסך 400 ₪ כל אחת דהיינו 3600 ₪. שה"כ : 8,600 ₪ וזאת לתכלית ההרתעה, שהתרשמתי כי לא תינמנה החומרה של דרך שיווקית זו, ועד סיום הדיון עוד נזרקה לחלל האוויר קריאה כיצד יש להטות האחריות על אחרים.